

Sygn. akt I C 1576/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 marca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Płocku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Łukasz Wilkowski
Protokolant:	sekr. sąd. Marta Telesiewicz

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2018 roku w Płocku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

przeciwko A. W. i U. W.

o zapłatę

I. utrzymuje w mocy w całości nakaz zapłaty wydany w postępowaniu nakazowym przez Sąd Okręgowy w Płocku w dniu 11 kwietnia 2017 roku w sprawie sygn. akt I Nc 65/17 przeciwko A. W. i U. W.;

II. zasądza od pozwanych A. W. i U. W. solidarnie na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. kwotę 17.800,00 zł (siedemnaście tysięcy osiemset złotych) tytułem dalszej części zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt I C 1576/17

UZASADNIENIE

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. pozwem z dnia 23 lutego 2017 roku wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty, że pozwani A. W., U. W., L. G. i W. G. (1) mają zapłacić solidarnie na rzecz powoda sumę wekslową wynoszącą 2.439.388,14 CHF, odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 31.01.2017r do dnia zapłaty oraz koszty postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w terminie dwóch tygodni od daty doręczenia nakazu zapłaty, albo w tym terminie wnieść zarzuty. W przypadku uznania przez Sąd, że brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty wniosła o przekazanie sprawy do rozpoznania w trybie zwykłym i zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda sumy wekslowej wynoszącej 2.439.388,14 CHF, odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 31.01.2017r do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W przypadku wniesienia przez pozwanych w terminie zarzutów wniosła o przekazanie rozpoznania sprawy w trybie zwykłym i uwzględnienie wniosków o orzeczenie wyrokiem, że Sąd utrzymuje nakaz zapłaty w mocy i zasądza od pozwanych na rzecz powoda sumę wekslową wynoszącą 2.439.388,14 CHF, odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 31.01.2017r do dnia zapłaty oraz koszty postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, iż powód zawarł ze spółką (...) Sp. z o.o. m.in. umowę nr (...) kredytu inwestycyjnego z dnia 20.03.2008r zmienioną późniejszymi aneksami. Umowa ta była zabezpieczona wekslem wystawionym przez w.w spółkę, a poręczonym przez pozwanych. (...) Sp. z o.o. nie regulowała swoich zobowiązań w stosunku do powoda to powód pismami z dnia 12 stycznia 2017r zawiadomił

pozwanych o uzupełnieniu weksla in blanco i wezwał ich do zapłaty sumy wekslowej w kwocie 2.439.388,14 CHF, oznaczając termin płatności na dzień 30.01.2017r. Na sumę wekslową składają się:

- należność główna w kwocie 2.076.891,76 CHF;

- odsetki w kwocie 349.765,83 CHF;

- koszty w kwocie 12.730,55 CHF.

Do dnia sporządzenia pozwu zadłużenie nie zostało spłacone, stąd wystąpienie z pozwem (k. 2 - 3).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu nakazowym z weksla w sprawie sygn. akt I Nc 65/17 w dniu 11 kwietnia 2017 roku Sąd Okręgowy w Płocku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (k. 95).

W ustawowym terminie zarzuty od tegoż nakazu zapłaty wnieśli pozwani A. W. i U. W.. Zaskarżyli go w całości, wnieśli o jego uchylenie w całości i oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazali, iż nie zgadzają się z zasadnością oraz trybem wystawienia weksla. Podnieśli, iż powód bezpodstawnie i wbrew zapisom deklaracji wekslowej uzupełnił posiadany weksel. Powód, ich zdaniem nie wykazał, iż miał podstawy do wystąpienia z żądaniem zapłaty, nie wskazał czy np. wzywał dłużnika głównego do zapłaty, jakie kwoty spółka (...) zapłaciła, od kiedy ewentualnie nie płaci, czy bank próbował pomóc spółce w celu polubownego przewalutowania kredytu. Nadto, ich zdaniem powód nie spełnił warunków określonych w deklaracji wekslowej, wymaganych przed przystąpieniem do windykacji od poręczycieli. Powód nie zawiadomił (...) Sp. z o.o. i nie wezwał do wykupu weksla zwracając się jedynie do poręczycieli. Nadto powód nie wezwał również ich skutecznie do wykupu weksla, nie okazał im wypełnionego weksla. Nadto miejsce płatności weksla jest niezgodne z zapisami deklaracji wekslowej. Do dnia odebrania nakazu nie otrzymali oni żadnych wezwań (k. 113, 116).

Powód w piśmie procesowym z dnia 14 sierpnia 2017 roku wniósł o oddalenie zarzutów pozwanych i utrzymanie w mocy nakazu zapłaty. Podniósł, iż zawarł ze spółką (...) Sp. z o.o. m.in. trzy umowy kredytowe. Każda z nich była zabezpieczona wekslem wystawionym przez spółkę i poręczonym przez pozwanych. Ponieważ dłużnik osobisty banku tj. (...) Sp. z o.o. pomimo wezwania do zapłaty, wysłanego również poręczycielom wekslowym, nie uregulował swoich zobowiązań wobec powoda to ten pismami z dnia 12 stycznia 2017r zawiadomił pozwanych jako poręczycieli wekslowych o uzupełnieniu weksli in blanco i wezwał ich do zapłaty sum wekslowych, w łącznej kwocie 12.570.603,18 zł. Podniósł nadto, iż poręczyciel weksla własnego jest głównym dłużnikiem wekslowym i odpowiada jak on. Wierzyciel decyduje od kogo w takiej sytuacji będzie dochodził roszczeń (k. 147 - 148).

Pozwani w odpowiedzi na pismo powoda wskazali, iż nie kwestionują faktu poręczenia. Ich zastrzeżenia dotyczą jedynie niezgodnego z umową trybu postępowania przez powoda, a polegającego na tym, iż nie zostali powiadomieni o wypełnieniu weksla, co stanowi naruszenie warunków umowy wekslowej (k. 150, 152).

W piśmie procesowym z dnia 09 października 2017 roku powódka wniósł o oddalenie zarzutów pozwanych. W uzasadnieniu wskazała, iż w dniu 12 stycznia 2017 roku wysłała wezwanie do wykupu weksla na adres wystawcy weksla A. Sp. o.o. ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru i przesyłka została odebrana. W dniu 12 stycznia 2017 roku przesyłała również wezwania do wykupu weksla poręczycielom na adresy wskazane w deklaracji poręczycieli wekslowych. Jednocześnie deklaracja zawiera zobowiązanie poręczycieli wekslowych do każdorazowego powiadamiania (...) S.A. o zmianie adresu. Powód nie został powiadomiony o zmianie adresu pozwanych (k. 154 - 155, 162 - 163).

Pozwani w pismach procesowych z dnia 27 listopada 2017 roku i 30 listopada 2017 roku podtrzymali swoje zarzuty, podnosząc, iż informowali powoda o zmianie adresu. Informacje zostały podane pracownikowi banku, który był opiekunem kredytobiorcy, a potwierdzeniem tego jest to, iż wypowiedzenie umowy powód wysłał na zmieniony adres (k. 170, 172).

Powód w kolejnych pismach procesowych podtrzymał swoją wcześniejszą argumentację (k. 174 - 175, 177 - 178, 180 - 181).

Również w dalszym toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska. Pozwani na rozprawie podnieśli dodatkowo, iż nie wiedzą skąd wynika kwota, stanowiąca część sumy wekslowej, która została określona przez powoda, jako koszty (k. 190).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarła w dniu 20 marca 2008 roku z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. umowę nr (...) kredytu inwestycyjnego w walucie polskiej. Zgodnie z nią bank udzielił kredytobiorcy kredytu w walucie polskiej do kwoty 9.766.423,00 zł z przeznaczeniem na spłatę innych zobowiązań kredytowych oraz refinansowanie poniesionych i pokrycie bieżących wydatków związanych z realizacją inwestycji polegającej na dokończeniu adaptacji nieruchomości położonej w C. przy ul. (...). Kredyt ten został udzielony na okres od dnia 20 marca 2008 roku do dnia 31 maja 2018 roku i był oprocentowany zmienną stopą oprocentowania. Spłaty miały następować w ratach miesięcznych w formie obciążenia przez bank rachunku bieżącego kredytobiorcy. Zabezpieczeniem spłaty tego kredytu był m.in. weksel własny in blanco spółki wraz z poręczeniem wekslowym wszystkich czterech udziałowców spółki tj. L. G., A. W., U. W. i W. G. (2) (umowa - k. 6 - 9).

W dniu 20 marca 2008 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w C. wystawił weksel własny, który poręczyli składając na nim własnoręczne podpisy: L. G., U. W., W. G. (1) i A. W.. Weksel ten został przekazany (...) S.A., jako zabezpieczenie spłaty kredytu objętego umową z dnia 20 marca 2008 roku (odpis weksla - k. 4).

Umowa z dnia 20 marca 2008 roku była zmieniana:

- aneksem nr 1 z dnia 18 kwietnia 2008 roku - zmiana kwestii związanych z uruchomieniem II transzy kredytu;
- aneksem nr 2 z dnia 01 lipca 2008 roku - zmiana waluty kredytu z PLN na CHF i ustalenie, iż wg stanu na ten dzień kwota zadłużenia wynosi 4.718.695,12 CHF i będzie spłacana nadal w formie obciążeń rachunku kredytowego, ale rachunku walutowego;
- aneksem nr 3 z dnia 05 marca 2009 roku - zmiana marży banku;
- aneksem nr 4 z dnia 17 kwietnia 2009 roku - zmiana sposobu spłaty odsetek;
- aneksem nr 5 z dnia 08 marca 2012 roku - zmiana terminu spłaty jednej z rat;
- aneksem nr 6 z dnia 08 marca 2013 roku - zmiana terminu spłaty jednej z rat;
- aneksem nr 7 z dnia 08 października 2013 roku - zmiana okresu kredytowania na od dnia 20.03.2008r do dnia 08.04.2026r, ustalenia wysokości zadłużenia na kwotę 2.177.859,76 CHF i sposobu jego spłaty, ustalenie dodatkowych zabezpieczeń oraz prowizji za rozpatrzenie wniosku o przedłużenie terminu obowiązywania umowy i przedłużenie tej umowy w kwocie 13.067,14 CHF;
- aneksem nr 8 z dnia 30 kwietnia 2014 roku - ustalenie dodatkowych zabezpieczeń banku i możliwości wypowiedzenia umowy;
- aneksem nr 9 z dnia 01 sierpnia 2014 roku - ustalenie harmonogramu spłat kredytu, dodatkowe zabezpieczenia banku.

Na podpisanie wszystkich tych aneksów zgodę wyrażali również poręczyciele wekslowi (aneksy - k. 10 - 23).

W dniu 08 października 2013 roku wystawiona została również deklaracja wystawcy weksla z dnia 20 marca 2008 roku oraz deklaracje poręczycieli tego weksla. Zgodnie z deklaracją wystawcy weksla (...) S.A. miał prawo

w razie niedotrzymania terminów spłaty wynikających z w/w umowy wypełnić ten weksel w każdym czasie na sumę odpowiadającą zadłużeniu wystawcy wobec banku z tego tytułu łącznie z odsetkami, prowizją i kosztami oraz weksel ten opatrzyć datą płatności według swego uznania, zawiadamiając wystawcę listem poleconym za zwrotnym poświadczeniem odbioru pod niżej wskazanym adresem najpóźniej na 7 dni przed terminem płatności. Jednocześnie ustalono, iż walutą weksla jest waluta wierzycelności, którą weksel zabezpiecza, weksel może być uzupełniony klauzulą „bez protestu”. Jednocześnie pozwani jako poręczyciele wekslowi oświadczyli, iż zapoznali się z treścią deklaracji wystawcy weksla i wyrażają na nią zgodę. Nadto wskazano, iż w razie wypełnienia weksla przez (...) S.A. powinni być oni zawiadomieni o terminie zapłaty analogicznie jak wystawca. Jednocześnie zobowiązali się do powiadamiania banku m.in. o zmianie adresu zamieszkania. W deklaracji wskazano następujący adres U. W. i A. W. - (...)-(...) C. ul.(...) (deklaracje wekslowe - k. 5 - 5v).

Już w 2015 roku kredytobiorca zaczął mieć problemy ze spłatą tego kredytu. W konsekwencji tego w dniu 07 maja 2015 roku Bank przesłał do (...) Sp. z o.o. w C. wypowiedzenie tej umowy kredytowej, wzywając jednocześnie do spłaty całości zadłużenia. Wypowiedzenie to przesłane zostało również do wiadomości pozwanych na adres: (...) ((...)) i odebrane przez nich osobiście (wypowiedzenie umowy - k. 114).

W styczniu 2017 roku (...) S.A. wypełnił weksel wystawiony przez (...) Sp. z o.o. w C. i poręczony przez pozwanych sumą wekslową wynoszącą 2.439.388,14 CHF i opatrzył go terminem płatności 30 stycznia 2017 roku (odpis wypełnionego weksla - k. 4).

Następnie pismem z dnia 12 stycznia 2017 roku wezwał wystawcę weksla tj. (...) Spółkę z o.o. do wykupu tego weksla w terminie do dnia 30 stycznia 2017 roku. Wezwanie to zostało odebrane przez dłużnika (okoliczność bezsporna).

Również pismami z dnia 12 stycznia 2017 roku powód wezwał poręczycieli wekslowych do wykupu w.w weksla w terminie do dnia 30 stycznia 2017 roku. Jednocześnie poinformował ich, iż na sumę wekslową 2.439.388,14 CHF będą w tej dacie składały się następujące pozycje:

- należność główna - 2.076.891,76 CHF;

- odsetki - 349.765,83 CHF;

- koszty - 12.730,55 CHF.

Wezwanie to w przypadku U. W. i A. W. wysłane zostało na wskazany przez nich w deklaracji wekslowej adres zamieszkania tj. (...)-(...) C. ul. M.M. K. 47 przesyłką poleconą pocztową i wróciło niepodjęte przez adresatów po okresie awizowania (wezwania do wykupu weksla wraz z potwierdzeniami odbioru - k. 24 - 33).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy i w zasadzie niekwestionowane przez strony dokumenty, bądź ich kopie. Strony różniły się zasadniczo w zakresie oceny prawnej tak ustalonego stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo w pełni podlegało uwzględnieniu przez Sąd.

Powód w sprawie niniejszej skierował swoje roszczenie wobec pozwanych, jako poręczycieli wekslowych weksla własnego wystawionego przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w C., stanowiącego zabezpieczenie umowy kredytu inwestycyjnego zawartej między powodem, a wystawcą weksla, przedkładając jednocześnie Sądowi ten weksel.

Bezsporne między stronami były okoliczności związane z zawarciem umowy kredytu inwestycyjnego między Bankiem, a spółką, okoliczności udzielenia zabezpieczeń, w tym również związane z wystawieniem przez spółkę na rzecz banku weksla i poręczeniem go przez pozwanych. Bezsporna była również treść deklaracji wekslowej oraz wzajemne

zobowiązania stron wynikające z tego tytułu. Ostatecznie nie było również sporu między stronami, co do okoliczności związanych z samym wypowiedzeniem umowy kredytu, uzupełnieniem przez powoda weksla i przedstawieniem go do wykupu wystawcy. Pozwani jedynie wskazali, iż nie wiedzą co składa się na kwotę kosztów objętą wekslem, ale jednocześnie kwoty tej nie zanegowali. W zakresie wysokości sumy wekslowej również zatem nie było między stronami sporu. Pozwani nie sprecyzowali jednocześnie pierwotnie podnoszonych zarzutów dotyczących kwestii związanych z pomocą przez bank dłużnikowi głównemu. Pamiętać należy, iż postępowanie niniejsze toczy się w postępowaniu nakazowym i to jeszcze z weksla, a zatem to pozwanych obciąża obowiązek udowodnienia podnoszonych przez nich okoliczności, w szczególności tych dotyczących stosunku podstawowego, który weksel zabezpiecza. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 22 lipca 2014 roku sygn. akt I ACa 140/14 w postępowaniu nakazowym, w jego fazie zapoczątkowanej wniesieniem zarzutów od nakazu zapłaty, dochodzi do przerzucenia ciężaru dowodu na stronę pozwaną. Ostatecznie pozwani w tym zakresie nie podnieśli w zasadzie żadnych sprecyzowanych zarzutów. Na marginesie podnieść należy, iż z żadnego zapisu umów zawartych między stronami, ani z żadnych przepisów prawa powszechnie obowiązującego nie wynika obowiązek zawiadamiania przez wierzyciela poręczycieli wekslowych o powstaniu zadłużenia ze strony dłużnika głównego przed wypełnieniem weksla. Taka jest istota poręczenia, iż to poręczyciel ponosi ryzyko spłaty zadłużenia przez dłużnika i to on dbając prawidłowo o swoje interesy winien kontrolować te kwestie, tak aby nie musieć spłacać zadłużenia za dłużnika głównego. Stąd nie mają żadnego znaczenia w sprawie niniejszej rozważania pozwanych dotyczące kwestii informowania ich przez bank o problemach finansowych spółki A. przed wypełnieniem weksla.

Ostatecznie pozwani podnosili jedynie, iż powód naruszył zasady wypełniania weksla i przedstawiania go do wykupu, które sam w deklaracji wekslowej ustalił, a to poprzez to, iż wezwanie do wykupu weksla zostało przesłane pozwany na ich nieaktualny adres, mimo tego, iż powód miał wiedzę o nowym adresie pozwanych. W tym zakresie należy przyznać rację pozwany, iż wezwanie z dnia 12 stycznia 2017 roku zostało przesłane przez powoda na nieprawidłowy adres. Racjonalne jest twierdzenie pozwanych, iż zawiadamiali Bank o zmianie swojego adresu, skoro już w 2015 roku zawiadomienie o wypowiedzeniu umowy kredytu zostało im przesłane przez Bank na ich nowy adres. Z powyższego wynika, iż pozwani przed tą datą informowali Bank o zmianie adresu i bank zmianę tę zaakceptował i w tamtym okresie stosował się do niej. Skoro tak to również pismo z dnia 12 stycznia 2017 roku, stanowiące wezwanie do wykupu weksla winno być przesłane na nowy adres pozwanych. Przesłanie na adres z deklaracji wekslowej, jest działaniem nieprawidłowym. Pojawia się jednakże pytanie, jaki skutek materialnoprawny wywołuje taka nieprawidłowość po stronie banku i czy w ogóle ma ona wpływ na zobowiązanie pozwanych. Bez wątpienia nie ma ona żadnego znaczenia dla samej kwestii wypełnienia weksla, ta bowiem czynność ma miejsce przed wysłaniem wezwania do wykupu weksla i w tym przypadku nie było żadnych szczególnych obwarowań z wyjątkiem powstania wymagalnego zadłużenia dłużnika głównej z umowy kredytowej zabezpieczonej wekslem. Tego zaś elementu pozwani w żaden sposób nie zanegowali. Zatem przyjąć należy, iż sama treść weksla i zobowiązanie z niego wynikające jest prawidłowe. Ewentualne wątpliwości może budzić kwestia wymagalności tego zobowiązania wobec pozwanych, jako poręczycieli i tym samym data od której wierzycielowi są należne od nich odsetki za opóźnienie.

Zgodnie z treścią art 30 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku Prawo wekslowe (Dz.U.2016.160 j.t.) zapłatę weksłu można zabezpieczyć poręczeniem wekslowym (aval) co do całości sumy wekslowej lub co do jej części. Zgodnie z treścią art 32 w/w ustawy poręczyciel wekslowy odpowiada tak samo, jak ten, za kogo poręczył. Zobowiązanie poręczyciela jest ważne, chociażby nawet zobowiązanie, za które poręcza, było nieważne z jakiegokolwiek przyczyny z wyjątkiem wady formalnej. W sprawie niniejszej, jak wskazano wyżej wszystkie kwestie związane z samym udzieleniem poręczenia przez pozwanych są bezsporne i bez wątpienia poręczenie jest poręczeniem ważnym i skutecznym. Zarzuty pozwanych skupiały się wokół kwestii nieprzedstawienia im tegoż weksla do wykupu, zgodnie z deklaracją wekslową i jego skutków. Zgodnie z art 38 w/w ustawy posiadacz weksłu, płatnego w oznaczonym dniu albo w pewien czas po dacie lub po okazaniu, powinien przedstawić go do zapłaty bądź w pierwszym dniu, w którym można wymagać zapłaty, bądź w jednym z dwóch następujących dni powszednich. Przepis ten przewiduje obowiązek posiadacza przedstawienia weksla do zapłaty. Początkowo w takiej sytuacji mamy do czynienia z długiem odbiorczym. Wynika to z tego, że dłużnik często nie wie, kto jest wierzycielem wekslowym. Weksel przechodzić może z rąk do rąk i nie jest konieczne zawiadomienie o tym dłużnika. Dlatego pomijając sytuacje, gdy weksel jest płatny za okazaniem (art. 34),

posiadacz weksla powinien go przedstawić do zapłaty dłużnikowi głównemu. Jest nim trasat (akceptant po przyjęciu) bądź wystawca przy wekslu własnym. Dopiero z chwilą przedstawienia weksla do zapłaty następuje przekształcenie wierzytelności wekslowej w dług oddawczy (por. art. 454 § 1 zd. 2 k.c.). Przepis art. 38 nic nie mówi o znaczeniu przedstawienia weksla do zapłaty i skutkach zaniechania tego. O tym rozstrzygają inne przepisy prawa wekslowego (art. 42, 46, 53). Jednakże dopiero od chwili przedstawienia do zapłaty akceptant popada w zwłokę. W zwłokę popadają także inni dłużnicy wekslowi (M. Czarnecki, L. Bagińska: Prawo wekslowe i czekowe. Komentarz, 2 wyd., Warszawa 2000, s. 370). Nie trzeba im ponownie przedstawiać weksla do zapłaty. Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 17 lutego 2016 roku sygn. akt I ACa 1211/15 przepis art. 38 ustawy z 1936 r. - Prawo wekslowe nie pozbawia wierzyciela wekslowego możliwości domagania się zapłaty przez dłużnika odsetek ustawowych. Jednakże jedynie przy spełnieniu wymogu przedstawienia weksla, niezapłacenie sumy wekslowej powoduje opóźnienie po stronie dłużnika od dnia płatności weksla. W przeciwnym razie opóźnienie powstaje dopiero po dacie przedstawienia weksla do zapłaty. Nieprzedstawienie weksla do zapłaty przed skargą z weksla nie stwarza dla dłużnika głównego, akceptanta lub wystawcy weksla własnego prawa uchylenia się od spełnienia zobowiązania wekslowego. A zatem kwestia przedstawienia weksla do wykupu ma najprościej rzecz ujmując skutek jedynie w zakresie dotyczącym odsetek za opóźnienie. Wierzyciel traci bowiem prawo do takich odsetek za okres od dnia płatności określonego w wekslu do dnia przedstawienia weksla do wykupu. W sprawie niniejszej, jak ustalił Sąd, weksel został przedstawiony do wykupu dłużnikowi głównemu prawidłowo. Pozwani tymczasem są jedynie poręczycielami jego zobowiązania. Oznacza to, iż odpowiadają oni za dług wystawcy, a zatem zarówno za sumę wekslową, jak i odsetki naliczane wobec dłużnika głównego. Jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 czerwca 2010 roku sygn. akt V CSK 461/09 w rozstrzyganej sprawie weksel powinien być przedstawiony wystawcy. Zaniechanie tej czynności wobec wystawcy wywiera jednak skutki także wobec poręczycieli, gdyż ich odpowiedzialność jest taka sama jak osób, za które udzielono poręczenia. Analogicznie przedstawienie weksla do wykupu wystawcy, powoduje skutek również wobec poręczycieli. W tym zakresie nic nie zmienia kwestia zapisów zawartych w deklaracji wekslowej. Zapisy te nie mogą bowiem zmieniać bezwzględnie obowiązujących przepisów ustawy prawo wekslowe. Nadto strony nie ustaliły, jakie będą konsekwencje niezachowania przez powoda tych reguł, a tym samym nie ma podstaw do oddalenia powództwa tylko z tego powodu, również w zakresie żądanych odsetek. Bez wątpienia pozwani dowiedzieli się o wypełnieniu weksla z odpisu pozwu doręczonego im w sprawie niniejszej. Mieli zatem nadal możliwość wykupienia weksla i spłaty swoich zobowiązań, tego zaś nie uczynili.

Stąd też Sąd stosownie do treści art 496 k.p.c. w punkcie I. sentencji wyroku utrzymał w całości nakaz zapłaty wydany w sprawie niniejszej. Na koszty zasądzone nakazem zapłaty złożyły się: opłata sądowa od pozwu - 25.000,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym - 7.200,00 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17,00 zł

W punkcie II. sentencji wyroku Sąd zasądził dodatkowo od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 17.800,00 zł tytułem dalszej części zwrotu kosztów zastępstwa prawnego. Podstawę prawną tego rozstrzygnięcia stanowił § 2 pkt 9 w zw. z § 3 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Wynagrodzenie pełnomocnika zgodnie z w/w przepisami winno wynosić 25.000,00 zł. W utrzymanym w mocy nakazie zapłaty Sąd zasądził stosownie do § 3 ust 1 pkt 7 w.w rozporządzenia kwotę 7.200,00 zł. W tej sytuacji na obecnym etapie postępowania należało zasądzić jeszcze brakującą kwotę 17.800,00 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł, jak w sentencji wyroku.